

ת"פ 42581/06/21 - מדינת ישראל נגד שrif שאמי, מחמוד שאמי

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 פברואר 2023

ת"פ 21-06-42581 מדינת ישראל נ' שאמי (עציר) ואח'
לבונן: כבוד השופט אינאנס סלאמה
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד הנאים:
1. שrif שאמי
ע"י ב"כ עוה"ד סלים דלאשה
2. מחמוד שאמי
ע"י ב"כ עוה"ד חנא בולוס

גמר דין

1. הנאים שלפני, אב ובנו, הורשו לאחר שמיית ראיות, ביצוע העבירות הבאות:

יצוא, יבוא, מסחר והספקה - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");

חזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 לחוק העונשין;

Heb. עבירות בנשק (יבוא נשק) - עבירה לפי סעיף 144(ב) + 144(ג)(1) + 29 לחוק העונשין;

Heb. עבירות בנשק (נשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא + 144(ג)(1) + 29 לחוק העונשין.

כתב האישום

על פי המתואר בכתב האישום, שעובdotio הוכחו מעל לכל ספק סביר, כפי שנקבע ופורט בהכרעת הדין, קודם לתאריך 2.6.2021, הנאים קשרו קשר עם תושב לבנון אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "הלבוני"), לייבא כ- 35 ק"ג סמים מסוכנים מסוג חשיש, 15 אקדים ו- 30 מחסניות לבנון לישראל. לשם קידום הקשר, הנאים קיימו התקשרות רבות עם הלבוני, במסגרת

אף תואם המיקום המדויק לביצוע היבוא (להלן: "נקודות ההברחה").

3. בתאריך 2.6.2021, בשעה 11:12 או בסמוך לכך, הנאים הגיעו ברכבת מסוג רנו פלאנס בבע לבן, לוחית זיהוי 12-382-74 (להלן: "הרכב") מכיוון שתוליה לכיוון צומת בירנית, על כביש 8993. סמוך לצומת המחבר בין כביש 899 לכביש 8993, סמוך לנקודת גבול 126, הנאים עצרו את הרכב. נאשם מס' 2 (להלן: "**נאשם 2**") אשר ישב במושב שליד הנהג, ירד מן הרכב והלך לכיוון נקודת ההברחה, הסמוכה לגדר המערכת ליד גבול ישראל-לבנון, בעוד נאשם מס' 1 (להלן: "**נאשם 1**") נותר להמתין ברכבת. נאשם 2 התמקם סמוך לנקודת ההברחה והמתין לבנוני או למי מטעמו.

4. בשעה 11:42 או בסמוך לכך, הגיעו מלבנון, הלבנוני ואחריו או אחרים מטעמו, שהותם אינה ידועה למאשימה, אל נקודת ההברחה הסמוכה למעבר המים שמחבר בין לבנון לבין ישראל ואשר סמוך לנקודת גבול 126 (להלן: "**מעבר המים**"). זאת, כשהם מחזיקים בתחום ארבעה תיקים סמ מוסוכן מסוג חשיש במשקל 35.224 ק"ג נטו מחושב, ללא היתר ושלא לשימוש עצמי, ונושאים בתחום שניים מהתיקים 15 אקדמיים מסוג גלווק ו- 30 מחסניות, ללא רשות (הקדמיים והמחסניות יחד,להלן: "**הנשק**").

البنوني או אחד الآخرين, العبور לנאים 2 דרך מעבר המים את הסמים ואת הנשק מלבנון לישראל. ناهم 2 קיבלים לידי והלך לכיוון הרכב, כשהוא מחזק את הסמים שלא לשימוש עצמו ולא היתר, ונושא את הנשק ללא רשות על פי דין. הכל במצוות חד עם נאשם 1, עד שנעצר על ידי שוטרי ג"ל.

טענות הצדדים

5. בדיעו שיום שמייעט טיעוני הצדדים לעונש, נשמעו הטיעונים בעל פה. המאשימה הגישה גם טיעון בכתב; גילין הרשעות קודמות של כל אחד מהנאימים, וכן גזר דין שנייה על ידי בית הדין הצבאי בעניינו של נאשם 2, לצורך הפעלת מאסר מוותנה.

6. לטענת המאשימה, הנאים הורשו במספר עבירות שענין נשק וסמים גם יחד. עם זאת, מחתמת שהסמים והנשק הוחזקו במשותף באוטם התקיים, מתקיים קשר הדוק בין החזקת הסמים והנשק; מדובר בתכנית עברית אחת, בגין יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המאשימה עמדה על הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים בעת ביצוע עבירות נשק, והם הגנה על שלום הציבור ובטחונו, על חי אדם ועל הרכוש. בענייננו, כך נטען, מדובר בפגיעה בגופה בשם לב לכמות הנשק. עוד נטען, כי תופעת החזקת ונשיות נשק בלתי חוקי הפכה מכת מדינה של ממש, וכי על בית המשפט החובبة להילחם בתופעה באמצעות ענישה חמירה שתעביר מסר תקין. המאשימה עמדה עוד על מגמת ההחמרה בענישה לאחרים האחראות; על להיות הנאים החליה הראשונה בשרשרא החזקת הנשקים, בעצם הכנסתם לתוך שטחי מדינת ישראל, וכן על פוטנציאלי הנזק הרב הגלום בשימוש בנשק בידי מי שאינו מורשה לכך. המאשימה הפנהה גם לתקן לחוק העונשין בדבר עונש מזרע של רביע מהעונש המרבי

הקבע בחוק בין עבירות נשק, והדגישה כי הגם שהתיקון אינו חל בעניינו, הוא משוקף את יחס החברה לעבירות כגון דא והצורך להילחם מלחמת חרומה בעבירות אלו.

עוד עמדה המאשימה על הברחת הסמים המסוכנים מסווג חשש במשקל של 35.224 ק"ג נטו מוחשב; על הנזקים הישירים והעקבאים הנגרמים כתוצאה משימוש בסם; על הערכים החברתיים אשר נפגעים בדמota שمرة על שלום הציבור, בריאותו וביטחונו, הגנה על בטחון רכשו, וכן הגנה על בטחון המדינהabis לב למיקום ביצוע העבירות, וכן על התגובה העונשת הולמת הנדרשת במקרים של הברחת סמים דרך הגבול. בנוסף, נתען מפני המאשימה כי ההברחה נעשתה דרך גבול לבנון, ותמיד קם החשש שהוא מבירתי הסמים מצדו השני של הגבול ניסו לקדם פעילות בטחונית טרוריסטית מול ישראל. מה גם שעצם הפעולות בגבול לבנון פוגעת בביטחון המדינה, מלחמת שיש צורך בהקצתה משאים בטחוניים, תוך הסטתם משמריה על גבולות המדינה.

7. המאשימה טענה, כי קיימות נסיבות מחמיירות רבות הקשורות ביצוע העבירות. בכלל זה עמדה המאשימה על התקנון הקפדי לגבי אופן ביצוע ההברחה, המקום, השיטה והזמן. תקנון זה כלל הגעתם של הנאים מספר פעמים אל הגבול, שיחות מרובות עם הלבנוני, צילום מקום ההברחה, ועוד. המאשימה טענה אף כי חלקם של הנאים ביצוע העבירות הוא מוחלט וכי אחראיות מלאה. העבירות בוצעו לשם השגת רוח גדול בזמן קצר או לשם צבירה של כוח ומעמד בטור קבוצות ערביינימ. למעשה, הנאים הקיימו "ミزم עסק" שתכליתו הפצת כלי נשק וسمים לציבור הרחב, בעבור בצע כספ. בהמשך סיוכמה, ועל מנת ללמד על מדיניות העונשה הנוגגת, הפנתה המאשימה לשורה של פסקי דין. לבסוף, עטרה המאשימה לקבוע מתחם הנע בין 12 ל- 16 שנות מאסר בפועל.

8. בכל הנוגע לנסיבות אשר אין קשרו ביצוע העבירות, עמדה המאשימה על כי לחובת נאם 1, לצד 29.6.1974, עבר פליי מכבד הכלול 5 הרשעות קודמות, בגין ריצה ארבעה עונשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לנאם 2, הוא לצד 17.3.1999, בן 22 שנים לערך בעת ביצוע העבירות, לחובתו הרשעה אחת מבית דין צבאי, הכוללת מאסר מוותנה בר הפעלה בעניינו. משך, ובשים לב לעובדה כי הנאים לא נטלו אחראיות על מעשיהם, סבורה המאשימה כי עונשם צריך להיות בחלוקת העליון של המתחם. עוד עטרה המאשימה להפעיל את עונש המאסר המותנה בן 9 חודשים שנתיים ועוד בעניינו של נאם 2, ולאחר מכן יופעל במצבבר לעונש שיגזר עליו כאן. בנוסף, עטרה המאשימה להשית על הנאים מאסר על תנאי אורך ומשמעות; קנס כבד ומרטיע; לפסול את רישוון הנהיגה של הנאים לתקופה משמעותית, וכן להורות על חילוט הרכב שבבעלות אחיו הנאם 1, ואשר שמש כאמצעי לביצוע העבירה.

9. הסגנו (ב"כ נאם 2) טعن (בשם שני הנאים), כי הערכים המוגנים הקשורים ביצוע עבירות סמים הם נזקי השימוש בסמים, לרבות התמכרות ונזקקות המכווניםשמהו נטל על החברה. בעניינו, הפגיעה בערכים אלו היא על הצד הנmor יותר, וזאת מלחמת שמדובר בסמים קללים והיחס החברתי והמשפטי לעבירות אלו הוא שונה. כך גם מלחמת ש"אין התמכרות מהubenrot של שימוש בראש, אין מזקקות, והשם נתפס".

בכל הנוגע לעבירות הנשך, הערכיים המוגנים הם שלמות הגוף, ח"י אדם, שלום הציבור ובטחונו. מידת הפגיעה בערכיים המוגנים היא מועטה, שכן מדובר באקדים ולא "בנשך כבד". הנשך נתפס ולא הגע ליעדו. כמו כן, הנאשמים הם בלבדים ועל פי הפסיקה "יש לתת 3/4 או 2/3 בעבירות נשיאת נשך באלה שמתעסקים בבלדרות". כמו כן, והגם שמדובר בהברחה מלבדן, המדינה לא "יחסה עבירה בטחונית להתנהלות הנאשמים, וכך ישי להתעלם מטעון שענינו פגעה בבטחון המדינה. עוד נטען כי המדינה עזרה בהזנות סתר, ועודין אין בנמצא כל ראייה כי הנאשמים הם הבעלים של הנשך והסמים. מצבם הכלכלי אף לא מאפשר לנאים לרכוש סמים או נשך, ומכאן המסקנה כי הנשך והסמים אינם של הנאשמים. הסגנור הפנה אף הוא לשורה של פסקי דין על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוגעת.

10. בכל הנוגע לנسبות הקשורות ביצוע העבירה לגבי טענת המאשימה בדבר התכנון, טען הסגנור כי "لتכנן הברחה בגבול לבנון, זה התכנון הכى טPsi בעולם, זו הגירה הכى מאובטחת במדינה. הנזק הצפוי היה כבד אבל אין להתעלם מכך שהנזק אפסי, הנשך והסמים נטאסו". עוד נטען, כי הסיבות שהביאו את הנאשמים למבצע העבירות הן "העוני, המצב הכלכלי, המזוקה הכלכלית בה היו נתונים שניים הנאים".

11. אשר לנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה, נטען כי העונש שיוטל על הנאשמים הוא ל谋שה עונש לכל המשפחה, שכן מדובר באב ובבנו הבכור, וכשהם מצוים מאחורי סור גבריה אין מי אשר יdag משפחה. בעת ביצוע העבירות, המשפחה התגוררה בbara שבע, לאחר שעזבו את כפר ג'דידה מכיר, בתקווה כי תאה להם עבודה. הם לא מצאו עבודה, הגיעו למצב כלכלי נחות, ובעקבות מעצר הנאשמים המשפחה חזרה אל ג'דידה מכיר, וסמהכה היא על שולחן אשת נאם 1 אשר אינה עובדת. עוד נטען כי נאם 1 שירת בצבא, עבד בתאגיד המים והביזב של היישוב, פוטר בשל החלטה פוליטית ומאז מציבו נאם 1 רוחק. העבירה האחרונה היא מינית 2011, ועבירת הנשך שביצע היא מינית 2007. לחובת נאם 2 הרשעה אחת בבית הדין הצבאי. אמנם הושת עליו שם מסר מותנה, אך הסגנור הסביר מדוע לדידו לא ניתן להפעיל את התנאי בעקבות ביצוע העבירות מושא עניינו. הסגנור הוסיף, ש"אין ספק כי מדובר בעבירות שהחברה סולצת מהם, אך יחד עם זאת הטלת עונש כבד מביאה רעה תחת טובה".

בנוסף, ובנוגע לעונשים אותם עותרת המאשימה להשית, נטען כי פסילת רישוּן הנהיגה תחול בכל אפשרות של שיקום. בנוגע לקנס, נטען כי השחתת קנס משמעה הוספת עונש מאסר, שכן אין ביכולתם הכלכלית של הנאשמים לשלם כל קנס. לגבי חילופי הרכב, נטען כי הרכב אינו בעלות מי מהנאשמים, וכי היה על המאשימה לצרף את הבעלים הרשומים לצד להליך ולשמוע את עדתו.

דברי הנאשמים

12. לקראת חתימת הדיון ניתנה לנאים ההזדמנות לומר את דברם. דברי הנאם 1, כפי שמצאו ביטוי בפרוטוקול הדיון, הם אלו: "אדוני השופט מה שתחייב מתקבל עלי. כל גזר דין מתקבל עלי. אני לא רוצה לחזור לתיק ולא להוכיחות. יש לי בקשה אחת, יש לי ילדים, יש לי בית. עשית טעות. מה שסיפרתי

אלוהים עדי. אתה (בית המשפט) האמנת לחלק ולחلك לא, מה שתחליט על הראש שלי. מקווה שתרגש את המזוקה שלי ואת מזוקת יلد". עוד משאנו להוסיף, אנחנו שירתנו את המדינה. אבא שלי שירת לפני בצבא, כל המשפחה שירתנו בצבא, לא פגענו בביטחון המדינה". נאשם 2 ציין כי אין לו מה לומר.

דין והכרעה

13. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבן סוג העונש שיטול עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם העונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפליליים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

משנקבע מתחם העונש הולם, יאטר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שננקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אין קשרו ביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש, אך לפחות - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

14. הנאיםים שלפני ביצעו, כל אחד מהם, מספר עבירות - הן מתחום הנشك והן מתחום הסמים. עם זאת, יבוא הנشك והסמים בוצעו יחד, באותו המועד, ובאותה הדרך. הנشك, כמו גם הסמים, הוכנסו לתיקים והועברו לידי נאשם 2 דרך מעביר הימים שמחבר בין לבנון לישראל. הנה כי כן, מדובר בעבירות השלובות זו בזו. העבירות כולן מקיימות ביניהן קשר הדוק. הן חלק ממסתכת עברינית אחת. משכך, וכי גם טענה המאשימה, מדובר ב"airour אחד", המצדיק קביעת מתחם עונש אחד ויחיד בצד.

15. בעת קביעת מתחם העונש הולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מהעבירות שביצעו הנאיםים, וכן על מידת הפגיעה בערכיהם אלו.

בעניינו, העבירות אשר ביצעו הנאיםים בנסיבות חרדה, משלבות כאמור עבירות נשק וUBEIRUT SMIIM. אלו גם אלו עבירות חמורות, ויש בהן כדי לפגוע בשורה של ערכים חברתיים מוגנים. בעבירות הנشك גלוימה פגיעה אשר אינה מבוטלת בערכים חברתיים ראשונים במעלה, ובראשם שמירה על ערך החיים, וכן הגנה על שלומו של הציבור ובטחונו. הנאיםים יבואו מלבדן 15 אקדחים מסווג גלווק, וכן כמהות כפולה של מחסניות. השפעה ישירה על מידת הפגיעה בערכים המוגנים טמונה בסוג הנشك ובכמותו.

בענייננו מדובר באקדים, להבדיל מメント אורך. בצד זאת, מדובר בכמות רבה של נשך, אשר גם אם לא גרם בסופו של דבר לנזק משנתפס הוא על ידי שוטרי הוג'יל, ניתן בנקול לתאר את הנזק הרב וההורסני שעלול היה להיגרם אילולא האירוע בא אל קיזו, כפי שהסתהים בפועל. כך, בין אם היה נגרם נזק לרכוש, ובין אם היה נגרם נזק חמור יותר - לגוף, עד כדי קיפוח חיים. כך, בין אם הנשך היה מצוי את דרכו לידיים של מי אשר היה מבצע בו פעילות עבריינית, ובין אם היה משמש הוא לפגיעה בטחונית.

אשר לעבירות הסמים, הערך החברתי אשר נפגע הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים היישרים והעקיפים הגלויים בשימוש בסמים. בראש ובראשונה פוגע השימוש בסם בבריאות. הצד זאת, התמקורת אל הסם גוררת אחריה לא אחת עבירות נלוות וחמורויות המבוצעות לשם השגת הסם או תחת השפעת הסם. אינדיקציה למידת הפגיעה בערכיהם החברתיים נעוצה בסוג הסם ובכמותו. בעניינו, החישש אינו מן הסמים הקשים ביותר, בהשוואה לשמים האחרים הקיימים, אך הכמות שנטפסה - 35 ק"ג נתו מחושב, וזאת אינה מבוטלת, ויש בה להעדים את הפגיעה בערך המונגון. בל נשכח אף כי הצד הפוטנציאלי הרוב לקרות נזק, הרי שהוא לא התmesh, משהסמים כולם נתפסו טרם הפיצתם.

16. בית המשפט העליון עמד פעמים רבים על החומרה הגלומה בעבירות הנשך, וכן על הצורך בהחומרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות אלו. ראו על כך ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדרה**, פסקה (14.4.2022), כלהלן:

"החזקת נשק שלא כдин מאינית על שלום הציבור ובוחנו ... . לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמיןות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורה לכך, מהוות כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראים. ייעדו על כך ריבוי המקרים במרחב הערבי בעת האחרון, כאשר אזרחים תמיימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בbijtem- מבקרים או בגין השעושים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנוקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרו עבר פלילי ... . עניינו ב'מכת מדינה' שהצריך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מציריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ... . ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענס בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

17. בעניין ביצוע עבירות של יבוא נשק, עמד בית המשפט העליון זה מכבר על המ██ונות הגלומה בכך, אף אם הדבר נעשה לשם השגת רוח כספי, ואפילו היו מבצעי העבירה בלבד, וכן על הענישה המחייבת שיש להשיט על מבצעי עבירות כגון דא. ראו על כך ע"פ 11475/04 מדינת ישראל נ' סוארכה, פסקה 6 (להלן: "בעניין סוארכה"):

"המשיבים הורשו ביבוא מספר רב של כלי נשק מסווגים שונים ממצרים לישראל. נשק זה עשוי היה להציגו לשתי הרשות הפלסטינית. נשק זה עלול היה לגרום להרג רב במדינת

ישראל. טמונה בו סכנה וודאית לביטחון הציבור. על העונש על עבירות אלו להיות חמוץ בהתאם. אולם, מנייעיהם של המשיבים לא היו אידיאולוגיים. מעשייהם נעשו לשם השגת רוחם כספי. אפשר שלא הם יוזמי ומתכנני יבוא הנشك אלא בלבד. עם זאת, בנסיבות את הנشك על גבם ממצרים לישראל דרך שטח חצי האי סיני מהווים המשיבים, ואחרים כמותם, חוליה חיונית בשרשראת יבוא הנشك. מעשייהם - יהיו מנייעיהם אשר יהיו - מחייבים עונשה חממירה. יש להטיל בגנים רמת עונשה אשר יהיה בה כדי להרטיע את המשיבים ושכמתם מעשיים דומים בעתיד."

עוד וביחס ליבוא נשק דרך גבולות המדינה, ראו והשו ע"פ 4043/05 מדינת ישראל נ' בנית, פסקה 12 (10.8.2006), כדלקמן:

"סבירום, במצבות הבלתי חוקית הקשה בה חייה מדינת ישראל, מוטלת חובה על בתי המשפט להעניש בחומרה את אלה המורשעים בעבירה של יבוא נשק ובעבירות דומות. במיוחד בכך שעה שהדבר נעשה תוך חדירה דרך אחד מגבולותיה של ישראל. אף אם אין הוכחה ישירה שהנשק המבוקש מיועד לדייהם של מחבלים, הרי שיש ליתן משקל לסוג הנשק ולנסיבות של כלי הנשק. כאשר מדובר בהברחה של רובים מסווג קליצ'ניקוב, כפי שהיא במקרים של כל הפרק, ניתן להניח שהנשק הגיע לידי גורמים עוינים לישראל. לכן, צריכה העונשה להיות קשה ומחייבת, מתוך תקווה כי תביא להרתעה של אלה העוסקים בהברחות של כלי נשק."

18. אשר לעבירות סמים, בית המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך במאבק עיקש בעבירות אלו. זאת, באמצעות עונשה מرتעית ומשמעותית. ראו בעניין זה ע"פ 3669/14 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (18.12.2016), שם נקבע כי "אין צורך להזכיר מלים על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, לנוכח פוטנציאלי הנזק המשמעותי הגלום בהן - הן לחברת הכללה והן לניזוקים היישרים - ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות עונשה מרתעית, שאף מציה במעטת החמרה ...".

עוד ובעניין עבירות סמים, ראו את החומרה היתריה המיוחסת ליבוא סמים דרך גבולותיה היבשתיים של ישראל בע"פ 8534/20 זnid נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (21.7.2021) (להלן: "ענין זnid"):

"בית המשפט המחויז שקל כנסיבה חממירה את הסיכון הביטחוני הייחודי הנשקף מן הבדיקות המתבצעות בגבול ישתי - וטוב שכך. בעבר צינתי, בעניין של הבדיקות הסמים המתבצעות מגובל לבנון, כי 'مبرיחי הסמים לוקחים סיכון לכך שגורמים עוינים ינצלו את העברת החבילות בגבול על מנת לנסותקדם פעילות טרוריסטית נגד מדינת ישראל, גם אם לא התכוונו לכך' (ע"פ 6990/13 חטיב נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (24.2.2014)). חשש דומה קיים גם בבדיקות המתבצעות דרך גבול מצרים".

19. כאמור לעיל, בעת קביעה מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות העונשה הנוגגת**. זו, כאמור לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת עונשה חמירה ומרתיעה הן כלפי מי המבצע עבירות נשק והן כלפי מי המבצע עבירות סמיים, תוך שמנע העונשה רחבה. כזכור, כל אחד מן הצדדים הפנה במסגרת סיכון לפסקיקה אשר יש בה לתמוך בעמדתו באשר לעונשה.

aphael להלן לסקירה המבטאת את מדיניות העונשה הנוגגת, ממנה יש להזכיר לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה יקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקיק הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים.

20.

בכל הנוגע לעבירות נשק, ראו הפסקיקה הבאה:

ע"פ 2247/21 **מג'אהד נ' מדינת ישראל** (10.11.2021) - המערער הורשע בביצוע עבירות של יבוא ומכירת נשק. על פי המתואר, המערער הזמן דרך אתרים במרחב אביזרים וחלקו נשק. לאחר שקיבל את חלקו הנשקי הוא מכיר חלק מהם לאחרים. מדובר בגוף תחתון של רוביה סער, 10 מעבירי גזים, כוננות וידיות דרכיה של רובים, 10 מולייכי בריח המתאימים לרובה סער ו-2 ידיות דרכיה נוספת המתאימות לרובה סער. המערער אף הזמן, אך לא קיבל, 10 נוקרים לרובה. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 12 ל-30 חודשים מאסר, ולאחר שהביא בחשבון את תקופת מעצרו של המערער, גזר עלייו 9 חודשים מאסר בפועל ומاسر מותנה. הערעור נדחה.

ע"פ 8665/20 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (8.11.2021) - המערער הורשע בכתב אישום מתקון שעוניינו יבוא וعشית עסקה אחרת בנשქ, וכן בשהייה בישראל שלא כדין. מדובר ביבוא של שלושה תתי מקלע ומחסניות תאומות משטחי הרשות לתחומי המדינה, ועשית עסקה אחרת בנשქ זה. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 3 ל-6 שנים מאסר, והשיט על המערער 4.5 שנים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. הערעור נדחה.

ע"פ 673/09 **אלוג' נ' מדינת ישראל** (4.2.2010) - המערער הורשע בביצוע עבירות נשק (יבוא ועשית עסקה בנשქ), בעבירה של סחר עם מסתנן, וכן בעבירה של הסטייעות ברכב לביצוע פשע. על פי המתואר, הנאשם אחיו קשו קשר עם תושב מצרים (abbo אלם), לפיו ימסור להם האחرون או מי מטעמו רובים ותחמושת שיובאו ממצרים לישראל. הנאשם ואחיו נסעו במכונית לאזור מצפה רמון, שם קיבלו מאוחר 7 שקדים שהכילהו 19 רובים מסווג קלצ'ינקוב, מחסניות ותחמושת. בהמשך נערכו השנאים על ידי כוחות משטרה. בית המשפט המחויזי אישר את הסדר הטיעון והשיט על המערער מאסר בפועל למשך 4.5 שנים, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון התערב בגזר הדין, בשם לב להסכמה הצדדים, בכל הנוגע לעונש פסילת רישון הנהיגה וקיצר את מועד הפסילה שהושטה על המערער.

ע"פ 8448/05 **ארמילאת נ' מדינת ישראל** (20.1.2010) - המערער הורשע בביצוע עבירות של יבוא נשק וכניתה לישראל שלא כדין. המערער, תושב סיני במצרים, קשר עם אדם בשם סואארקה וכן עם אחרים

לייבא נشك מצרים לישראל. תפקido של המערער היה להדריך את האחרים מהגבול למקום מחבוא בישראל, ולעוזר להם בתוך מדינת ישראל. המערער, סוארקה ואחרים נכנסו למצרים לשראל כשאיתם 24 רובים מסוג קלצ'ניקוב ו-18 מחסניות ריקות. הם החביאו את הנשק בנגב הדרומי ושבו למצרים. בהמשך, המערער וסוארקה נכנסו לישראל בגין חוק, ולאחר שבדקו את הנשק במקום המחבוא, הם נסעו צפונה בכוננה לטפל במכירת הנשק, אז נעצרו על ידי המשטרה. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 8.5 שנות מאסר בפועל, וכן מאסרים מותנים. בנסיבות אשר פורטו בפסק דין של בית המשפט העליון, הקל בית המשפט בעונש, באופן שעונש המאסר בפועל העומד על 7.5 שנים.

ענין סוארקה - המש��בים הורשו בשני אישומים. האישום הראשון ייחס למש��בים עבירה של קשר קשור לפשע, לאחר שהמשﬁבים קשו Kontakt להבריח כל נשק למצרים לשראל תמורת תשלום. לפי האישום השני, המשﬁבים נפגשו עם שישה אחרים. השמונה נסעו למצרים וחזו את הגבול לשראל כשם נושאים שMahon שקים ובתוכם 35 רובים מסוג קלצ'ניקוב, 35 מחסניות כדורים, מטול G.R.P., שלוש רקטות G.P.R., ציוד אופטי ו-10 קטות נוספים. בגין כך ייחס למשﬁבים עבירות של יבוא ונשיות נشك. בית המשפט המחוזי השית על המשﬁבים עונש של 6 שנות מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. בית המשפט העליון החמיר בעונשם של המשﬁבים, כך שעונש המאסר בפועל העומד על 10 שנים.

ת"פ (מחוזי נצרת) 19-05-37871 מדינת ישראל נ' ابو מוח (24.11.2022) - הנאשם מס' 1 באוֹתָה פרשה הורשע בעבירות בנשק (יבוא). על פי המתואר, נאשם זה עמד בקשר טלפוני עם אחרים, ביניהם אדם ירדני, ותיאם אותו יבוא נשק דרך הגבול. בהמשך, נאשם 1 נסע עם נאשם 2 ברכבת, ונאשם 3 נסע יחד עם אחר לכיוון מקום ההברחה. במהלך הנסעה נאשם 1 עמד בקשר טלפוני רצוף עם הירדני ושותפיו והנחה אותם להכנס את הנשק לישראל ולהשאיו במקום מוסתר. הנאים 1 ו-2 הגיעו למקום ההברחה. נאשם 1 ירד מהרכבת, ניגש אל מקום המסתור והתקופף אל השק על מנת ליטול אותו. כוחות המשטרה עצרו את הנאים 1-3 ותפסו את השק שבו **31 אקדחים מסוימים עם מחסניות תאומות**, ועוד 6 מחסניות נוספות. כמו כן נפתח נשק אוטומטי וגלגלי תוף רזרבי 9 מ"ר. בכל הנוגע לנאשם 1, קבע בית המשפט המחוזי מתחם הנע בין 8 ל-12 שנות מאסר, ולבסוף גזר עליון 10 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. יווער כי ערעורו של נאשם 1 תלוי ועומד לפני בית המשפט העליון.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 20-11-39675 מדינת ישראל נ' טראבין (7.9.2022) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של יבוא נשק, עסקה אחרת בנשק, הובלת נשק, החזקת נשק, עורמה מרמה ותחבולה, וכן אי ניהול ספרי חשבונות. דבר בשולחה אישומים. בגין האישום הראשון, מתואר כי הנאשם קשור עם אחרים לייבא אקדחים מירדן לישראל. האחרים התקשרו עם אחר בירדן. הנאשם הציע לאדם בשם מהדי 30,000 ₪ תמורת הבאת האקדחים מהגבול ומהדי הציע לאדם בשם שריף להצטרף אליו תמורת מחצית מהסכום. הנאשם לקח את מהדי ברכבו אל הגבול, כדי להראות לו מהיין יעבירו האקדחים. הנאשם השאיר לשרפ' ולמהדי רכב בבעלתו ובו טלפון נייד עם סימן ירדני. השניים נסעו לנקודות ההברחה, יצרו קשר עם הירדני, וזה האخر עביר בלבולתו ובו טלפון נייד עם סימן ירדני. השניים הגיעו לנקודת ההברחה, יצרו קשר עם הירדני, וזה האخر עביר להם 60 אקדחים. בהמשך השניים נתפסו על ידי המשטרה. באישום השני מתואר כי הנאשם הגיע לבתו של אדם בשם רג'א, מסר לו 3 אקדחים ומחסניות ריקות ואמר לו שהוא יכול למכור את הנשק. רג'א מכיר את אחד האקדחים, ולמחרת הנאשם הגיע אל רג'א לקח ממנו את הנשק שנמצא אצלו וכן סכום כסף תמורת האקדח שנמכר. עוד מתוארים שני מועדים בהם הנאשם מסר לרוג'א אקדחים. באישום השלישי מתוארים מכירת

אקדמיים, תוך הפקת הכנסות בסך של 700,000 ₪ ועוד ביצוע עבירות מס. בית המשפט המחויז קיבל את המלצה הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, להשיט על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 11 שנים ותשעה חודשים. זאת לצד השנת עונשים נלוויים.

ת"פ (מחוזי נצרת) 21-03-54338 **מדינת ישראל נ' ابو חטא** (10.2.2022) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות בנשך (יבוא), וכן בביצוע עבירות תעבורה שונות במספר תיקים שצوروו. בכל הנוגע לעבירות הנשך, תואר כי הנאשם קשור קשר עם אחר לייבא כל' נשך מידן לישראל. הנאשם נהג בטركטורים למקום ההברחה, שבמקביל מצדה הירدني של גדר הגבול, הגיע לאחר שנשא עמו שתי חבילות ובהן רוביה מסווג קלצ'ניקוב, רוביה ציד ו-4 אקדחים. הנאשם אסף את החבילות שהשליך الآخر, נסע מהמקום ולאחר זמן קצר נעצר על ידי כוח משטרתי. בכל הנוגע לעבירות הנשך נקבע מתחם הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר, ועל הנאשם נגזר עונש כולל (לרבות בגין עבירות התעבורה) של 6 שנות מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים (חצי במצבר), ולצד השנת עונשים נלוויים.

.21

בכל הנוגע לעבירות הסמים, ראו הפסיקה הבאה:

רע"פ 5817/21 **קורן נ' מדינת ישראל** (26.8.2021) - המבוקש הורשע בביצוע עבירות של יבוא סם מסוכן, החזקת סם שלא לצורך עצמית, וכן החזקת סם לצורך עצמית. על פי המתואר המבוקש הקים עסק לייבוא מחשבים מחו"ל. הוא הזמין מארצות הברית מסכי מחשב שנשלחו לארכובה שלוחים שונים. בבדיקה בשדה התעופה בישראל נמצאו בתוך כל מסכי המחשב סמים מסווגים מסווג קנביס, במשקל כולל של 22.16 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשים מאסר, ולאחר שחרג לkówלא ממתחם העונש, גזר על המבוקש 18 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעורו של המבוקש לבית המשפט המחויז, כמו גם בבקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, נדחו.

ענין זנייד - המערערים (זנייד, אלדנפירי וудיסאן) ואחרים (חלקם תושבי מצרים) גמרו אומר לייבא סמים מסווג קנביס וחישש ממצרים לישראל. תפקידו של עדיסאן היה לתכוף ולהתריע מפני הגעת כוחות הביטחון לאזור הגבול. הוא עמד בקשר טלפוני עם המבריחים אשר הגיעו אל גדר הגבול והשליכו שקים המכילים סמים. דבר ב-15 שקים שהכילו כ- 219 ק"ג סם מסווג חשש וכ- 74 ק"ג סם מסווג קנביס. זנייד ואלדנפירי או אחרים שהו במקומות החלו להעמס את השקים אל תוך כלי הרכב אשר בהמשך נעצרו על ידי כוחות הביטחון. במסגרת אישום שני תואר, כי אלדנפירי הגיע יחד עם אחר לאזור הגבול עם מצרים. לגדר הגבול הגיעו גם 14 תושבי מצרים כשבידיהם שקים המכילים סם מסווג קנביס, והשליכו את השקים אל עבר צדו הישראלי של הגבול. תשעת השקים שננטפו בהמשך הכילו כ- 95 ק"ג סם מסווג קנביס.

זנייד הורשע בביצוע עבירה של יבוא סמים מסוכנים. אלדנפירי הורשע בביצוע עבירות של יבוא סמים מסוכנים תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשוט, החזקת סמים שלא לצורך עצמית, וכן תקיפת עובד ציבור. עדיסאן הורשע בביצוע עבירת סיווע ליבוא סמים מסוכנים תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשוט. בית המשפט המחויז קבע בענייננו של זנייד מתחם הנע בין 5 ל-9 שנות מאסר, וגזר עליו 5 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. ביחס לאלדנפירי נקבעו שני מתחמים - בין האישום הראשון נע המתחם בין 5 ל-9 שנות מאסר ובгинאי האישום השני נע

המתחם בין 10 ל-20 חודשים מאסר. בגין האישום הראשון נגזרו עליו 6.5 שנות מאסר בפועל, וב בגין האישום השני נגזרו עליו 15 חודשים מאסר בפועל (6 חודשים מתוכם לריצוי במצטבר). הכל לצד עונשים נלוויים. בעניינו של עדיסאן נקבע מתחם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר, ונגזרו עליו 3 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. העורערים נדחו.

ע"פ 2723/20 **עמיאל נ' מדינת ישראל** (6.8.2020) - המערער ונאשם נוסף הורשעו בהברחת סמים מסוכנים מאוסטריה לישראל. על פי המתואר, השניים קיבלו מפלוני מלון בינה מזוודה שהכילה חבילה ובה כ-900 גרם קוקאין, וכן 3 חבילות שבahn MDMA (חבילה אחת במשקל של כ-1 ק"ג, ושתי חבילות נוספות במשקל של כ-400 גרם). השניים נעצרו בשדה התעופה בישראל. בית המשפט המוחזק קבע מתחם הנע בין 30 ל-60 חודשים מאסר, ולאחר שחרג מהתחם השית על המערער 16 חודשים מאסר בפועל. העורער נדחה.

ע"פ (מחוזי באර שבע) 62396-07-17 **אל חוסה נ' מדינת ישראל** (22.11.2017) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, ביצוע עבירות של יבוא סמים, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, קשרת קשר לביצוע פשע, הפרעה לשוטר, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, וכן הסטייעות ברכב לביצוע פשע. על פי המתואר, המערער ועובד אלעתיאקה (שנדון ל-28 חודשים מאסר בפועל) קשוו קשר עם אחרים, ביניהם תושבי מצרים, להבריח סמים מסווג קנבים. המערער, עבד ואדם נוסף הגיעו לגדר הגבול בין ישראל למצרים. מהצד המצרי הגיעו אנשים אשר נשאו עמם שקית סם מסווג קנבים. השקים הועברו לצד הישראלי דרך פתח שפערו בגדר המערכת. דובר בסם במשקל כולל של 23.616 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-60 חודשים מאסר והשית על המערער 48 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. העורער נדחה.

משתמה סקירת הפסיקה ממנה מצאתי כי יש להזכיר לענייננו, עבורו לבחון את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

22. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת לחלקו ולתרומתו של כל אחד מהנאשמים ביצוע המעשים. בכגן דא, דומני כי יש לייחס אחריות שווה לכל אחד מהנאשמים בנסיבות האירועים. הנאשם 2 הוא אמן זה אשר ירד פיזית מן הרכב, הגיע אל מעבר המים, קיבל לידי את התיקים ובהם הנשק והסמים ונתפס על ידי שוטרי היג"ל כאשרו באמתחתו.

ואולם, הנאשם 1 נטל חלק פעיל עד מאוד ביצוע המעשים, וכפי שנקבע בהכרעת הדין "הוא חלש על האירוע ואף שלט על הנעשה בו. ניתן לומר כי לפרקם אף היה הרוח החיה במעשים, לא פחות מנאשם 2" (סעיף 80). זאת מחייבת שנאשם 1 היה בסוד העניינים שבוצעו קודם ביצוע המעשים. הנאשם 1 היה באזור האירוע מספר פעמים. הוא גם קיבל את התיאום אל מול ابو מוחמד (מי אשר כונה הלבנון). בנוסף, בטלפון הנייד אשר נתפס ברשות הנאשם 1 בעת מעצרו, נמצאו שני מקטעים של סרטון אשר צולם על ידו (cashbox, נאשם 2, עמו), בהם נראה שטח ההברחה, ונשמעו קולו של הנאשם 1 מסביר לאבו מוחמד (עבورو ככל הנראה הופק הסרטון) על תוואי השטח, ואף קיימת התמקדות הסרטון במעבר המים. הנאשם 1 היה בזירה גם ביום האירוע. הוא נהג ברכב,

והיה אמור לאסוף את נאשם 2 לאחר ביצוע ההברחה. בנוסף, נאשם 1 נטל חלק פעיל גם בעת ביצוע ההברחה - הוא נתן הנחיות לנאשם 2 כיצד לפעול, והוא דומיננטי בתיאום ובהוצאה ההברחה אל הפועל גם אל מול ابو מוחמד.

משכך, והגמ שנאשם 1 לא פנה בעצמו ליטול את הסמים והנשך, מצאתי בהכרעת הדיון כי הוא היה בעל השפעה של ממש על המתרחש. השפעה זו מצדיקה, כך סבורני, לקבוע מתחם עונש זהה לשני הנאים.

23. פועלם של הנאים, אשר מתואר בקצרה לעיל ובהרבה בהכרעת הדיון, מלמד על תכנון מוקדם וקפדי, לפרטי פרטיים; תכנון מהוותה נסיבה לחומרה. עוד יש להביא בחשבון כי דה פקטו לא נגרם נזק של ממש מהברחת הסמים והנשך, שכן אלו נתפסו עוד קודם הגיעו ליעדם. ואולם, כאמור, לפחות לעיל, לכמות כה רבה של אקדחים, וכן לסמים, פוטנציאלי לגרימת נזק רב, לו תכניתם של הנאים הייתה צולחת ומתממשת במלואה.אמין אין עדות לייעודו של הנשך - האם היה אמר הוא להגיע לגורמים עווינים או פליליים. ואולם, נשק בכמות כה רבה ניתן כי לא נועד לשימוש הנאים עצם. הנאים היו החוליה הראשונה בהבאת הנשך והסמים ארצאה. הנשך היה עלול לזרע הרס רב. כמו כן הסמים אשר היו מיועדים ככל הנראה להפצה לשימוש הציבור. בל נשכח אף כי היבוא בוצע מלבדנו, וכי פוטנציאלי הנזק גדול ורחב עוד יותר בעת הברחה כגון דא, וכפי שפורט בפסקה דלעיל. זאת ועוד, לא נעלם מעני טיעון הסגנור כי המזקקה הכלכלית בה היו נתונים הנאים היא אשר הביאה את הנאים לביצוע העבירות. ואולם, במצבה כלכלית, קשה ככל שתהא, אין כדי להகשות מחומרת מעשיהם.

24. על רקע נסיבות ביצוע העבירה, העריכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצועה ומידת הפגיעה בהםם, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש הולם את עבירות הנשך והסמים שביצעו הנאים **נע בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים, ביחס לכל אחד מהם.

25. בעניינו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקהל. שיקול ההגנה על שלום הציבור, גם שמתקיים מעצם הערך המוגן שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינם מתקיים ואני מצדיק גם הוא סטייה מהמתחם.

משמעותו מתחם העונש הולם, ומשלא מצאתי מקום לחרוג מגבולותיו, עבורו אףו לקבוע את העונש המתאים לנאים בגבולות המתחם.

העונש המתאים לנאים

26. בעת קביעת העונש המתאים לכל אחד מהנאים, יש להתחשב **בנסיבות אשר אין קשרו ביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשיין.

בכוגן דא, יש להביא בחשבון כי הנאים בחרו לנוהל את המשפט עד תומו. ברι כי זכותם הבסיסית והיסודית היא לעמוד על חפותם ולנוהל את ההליך, אך בצד זאת הם אינם זכאים להקללה של מי אשר חוסך בזמן שיפוטי. זאת ועוד, גם לאחר שבהכרעת הדין נדחו גרסאותיהם של הנאים לטענות האירועים; גרסאות אשר הילכו ונשטו לא אחת מאז נעצרו ועד שהתגבשה הגרסה הסופית, ורבותות תוער כדי ניהול המשפט, לא מצאתם בדבריהם במסקנת הטיעונים לעונש חריטה עמוקה וכן בנסיבות לביצוע המעשים. נאשם 1 הודה כי "עשיתי טעות", וביקש להתחשב במצבתו ובמצוקת משפטו, אך כאמור הוא לא הביע חריטה על המעשים. נאשם 2 אף לא הודה כי שגה במשעו, ונרשם מפי כי "אין לי מה לומר".

עוד יש להביא בחשבון, לחומרה, את עבรม הפלילי של הנאים. לחובת נאשם 1 רשותות 5 הרשותות בפלילים (ראו טמ/2). אמנם הרשותו الأخيرة בדיון היא לפני מעלה מעשר, בשנת 2011. ואולם, העבירות שביצעו משך שנים חמורות הן, כוללת גם נשיאות/הובלת נשק, ריכישת/החזקת נשק, וכן יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים. בגין העבירות שביצעו נאשם 1 משך שנים נאסר הוא לא פעם ולמשך תקופות לא מבוטלות, כשהארוכה בהן היא מאסר שהושת עליו בשנת 1998 למשך 5 שנים. עינינו הרואות כי חרף עונשי מאסר אשר הוטלו עליו בעבר, לא נמנע נאשם 1 מלבוב לסרו, תוך שביצוע גם עבירות דוגמת אלו בהן הורשע בעבר. בכל הנוגע לנאשם 2, לחובתו רשותה אחת בפלילים (וזאת בראוי גילו הצעיר), שניתנה על ידי בית דין צבאי, בגין ביצוע מעשים הכוללים הוצאה נשק (תחמושת) מרשות הצבא (ראו טמ/1 ו- טמ/3). זאת ועוד, בגין ביצוע מעשים אלו הושטו על נאשם 2 עונש מאסר בפועל, וכן מאסרים מותניים. בעודו נתון תחת תנאי, ובלא שהדבר הרתיעו, ביצוע נאשם 2 את המעשים מושא עניינו. המאסר המותנה בן 9 חודשים אשר הושת עליו היה ונאשם 2 עברו, בין היתר, "כל עבירה בנשק" (ראו טמ/3 - כתוב אישום, הכרעת דין וגור דין), והוא בר הפעלה עניינו, ולא מצאתי ממש בטענת הסגנון בעניין זה.

לקולא, עומד לזכות נאשם 2 גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים - גיל 22 שנים לערך. עוד הבהיר בחשבון בעניינים של שני הנאים, ובעיקר בעניינו של נאשם 1, את המזוכקה הכלכלית הנטענת קודם ביצוע המעשים, אשר מطبع הדברים הלכה והחיפה משאבי המשפחה והבן הבכור מצויים זה זמן רב במעצר. כך במיוחד, בשים לב לטענה כי האם אינה עובדת וכי המשפחה מונה עוד שני ילדים קטנים. ברι כי תקופת המאסר הממושכת אשר תושת על שני הנאים תשפיע על המשפחה כולה.

בشكلו הנטוני לחומרה ולקולא, כל אחד מן הנאים וניסיבותו אשר אין קשרות ביצוע העבירה, איני סבור כאמור כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם. בהינתן מכלול השיקולים, דומני כי יש להשית עונש דומה של מאסר בפועל על שני הנאים, ולמקמו בסמכות למחצית המתחם, עם פער מתון בין שניהם הנובע מגיל הצעיר של נאשם 2 מהצד האחד, ומעברו של נאשם 1 מהצד האחר. זאת, לצד השתת ענישה משמעותית צופה פנוי עתיד, קנס, ופסילת רישיון נהוגתו של נאשם 1.

בדרכ זו, הכוללת הן מאסר ממושך מאחריו סורג ובריח למשך שנים, הן מאסרים מותניים והן ענישה

בעל ביטוי כלכלי, יגשם עיקרונות ההלימה ואף תושג הרתעת הרבים. ענישה זו, כך מקווה אני, תוביל להרתעת הנאשמים לבלי ישובו פעם נוספת לסורם, לאחר שחרורם מבית האסורים.

סוף דבר

.28

על כן, אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

- **תשעים ושניים (92) חודשי מאסר בפועל, אשר ימננו החל ממעצרו ביום 2.6.2021.**
- **ששה עשר (16) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירה נשק מסווג פשוט.**
- **עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירה נשק מסווג עון או עבירה סמיים מסווג פשוט.**
- **עשרים וארבעה (24) חודשי פסילה מלקלבל או מלאחזיק רישיון נהיגה, אשר ימננו מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו ויבאו במצטבר לכל פסילה אחרת אותה הוא מרצה. הפסילה תהושב כנגד הפקדה, כמתחייב.**
- **קנס בסך 10,000 ₪ אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.**

.29

על נאשם 2 אני גוזר את העונשים הבאים:

- **שמונים ושמונה (88) חודשי מאסר בפועל.**

בנוספ', יופעל עונש המותנה בין תשעה (9) חודשים אשר הושת על נאשם 2 בבית הדין הצבאי מחוזי דרום, בתיק מס' 244/18, באופן שארבעה חודשים יופעלו במצטבר, ויתרת המאסר המותנה תופעל בחופף.

סך הכל ישא נאשם 2 בעונש של **תשעים ושניים (92) חודשי מאסר בפועל, אשר ימננו החל ממעצרו ביום 2.6.2021.**

- ששה עשר (16) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות נשק מסווג פשע.
  - עשרה (10) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירות נשק מסווג עונן או עבירת סמים מסווג פשע.
  - קנס בסך 10,000 ₪ אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.
  - אצ"ן כי בשים לב לאופן ביצוע העבירות, ומשנאמש 2 לא נהג ברכב, לא מצאתי להוראות על פסילת רישיון הנהיגה שלו.
- .30. אשר לאופן תשלום סכום הכנסות שנפקקו לחובת הנאים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועד שנקבע לעיל.
- נתן יהיה לשלם את הכנסות בעבר שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באמצעות אחד מהדרכים הבאות:
- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il.
  - **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה)** - **טלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**.
  - **במזהםן בכל סניף של בנק הדואר** - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- טרם חתימה אצ"ן, כי לא נעלה הימני עתירת המאשימה לחילוט הרכב. אולם, לא מצאתי להוראות כן, משהרכב מצוי בבעלות אחיו של נאשם 1, ולא הוכח לפניי כי בהסכמהו ליתן את הרכב לשימוש נאשם 1, ידע הבעלים על כי הרכב ישמש לביצוע עבירות פליליות.
- זכות ערעור תוך 45 ימים בבית המשפט העליון.**

נתן היום, י"א שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, בנסיבות הצדדים.